

øvrigt virksomme mod Sygdom, derunder indbefattet Arkana, Bandager, elektriske Bælter, Helbredelsesapparater mod Tung-hørighed o. s. v. Jeg tager ikke fejl, naar jeg siger, at der vistnok under Finanslovsforslagets 1ste Behandling i Aar af et Medlem af Socialdemokratiet blev rettet en Henvendelse til mig, om jeg ikke kunde forhindre saadanne Avertissementer, som jeg har set i Vittighedsblade, om Piller eller lignende, der skulde hjælpe mod Tuberkulose. Manden boede i Amerika, saa han var ikke til at ramme. Naar dette Lovforslag vedtages, vil den Slags Avertering kunne forhindres; den Gang kunde jeg ikke imødekomme det ærede Medlem, jeg maatte sige, at jeg ikke kunde, nu gives der Lejlighed til at faa et saadant Forbud, og saa kritiserer man det. Man maa ikke glemme, at denne Bestemmelse skal ses under Kvaksalverisynspunktet, og saa tror jeg, alle maa give mig Ret i, at saa er der ingen Grund til ikke at gennemføre den. Man kan aldeles ikke drage de Sammenligninger, som det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (Alfred Christensen) drog om en Mand, der averterede med en Landejendom og angav, at den laa smukt; den Slags Eksempler falder ganske ved Siden af. Man maa huske paa, at der her er Tale om Avertissementer om Lægemedler, og at det er det, der skal forbydes. Man ved jo saa godt, at Stakler, som lider af en eller anden Sygdom og søger Lægehjælp for-gæves — de kan ikke helbredes —, forsøger alt, de forsøger de Ting, som der averteres med, og giver Masser af Penge ud; men til ingen Nytte; man har tværtimod mange Eksempler paa, at det er til positiv Skade. Der har her i Landet i mange Aar været ført en stærk Kamp mod bekendte Bandagister, som satte store Avertissementer ind i Bladene, og mange Mennesker søgte til dem. Ikke sjældent er der klaget til Ministeriet over, at de Patienter, som behandles af dem, tager Skade, og mange Penge suges til ingen Nytte ud af Befolkningen ad den Vej. Jeg synes ikke, det er nogen Skade til, at vi faar en Lovbestemmelse, der sikrer imod, at Publikum lader sig friste af saadanne Reklamer, men der er to forskellige Maader, hvorpaa det kan forbydes. Ændringsforslaget gaar nærmest ud paa at sige: Lad Avertissementerne blive rykket ind, saa kan Sundhedsstyrelsen, naar den anser dem for skadelige, senere forbyde dem.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) vilde

søge at putte Gift ind i § 19 ved at raabe Vagt i Gevær overfor hele den danske Presse, den skulde passe paa, medens Tiden var inde. Jeg tror ikke, det ærede Medlem faar den danske Presse med hertil, thi dette Forslag har været fremme i lang Tid. Medicinalkommissionens Betænkning har været afgivet saa længe, at der vist ikke er en eneste dansk Avis, som ikke har kendt denne Bestemmelse, og der er ingen, som hidtil har raabt Vagt i Gevær. Det turde være et Vidnesbyrd om, at Bladene har indset, at der ingen Grund var til at raabe Vagt i Gevær, og dette kan skyldes forskellige Omstændigheder. For det første tror jeg ikke, Bladene bryder sig om at faa Avertissementer af denne Art, naar Mængden af dem gaar ud paa at vildlede Publikum og lokke Penge fra dem, selv om de gaar Glip af nogle Avertissementer, som kan være fuldstændig hæderlige og forsvarlige. Paa den anden Side vil det kunne blive ubehageligt for Bladene, om man fik den anden Regel indført. Naar de havde ind-gaaet paa at optage et vist Antal Annoncer, og de indretter saa deres Blad derefter, er det uheldigt, at der maaske kommer et Forbud fra Sundhedsstyrelsen om, at dette Avertissement ikke længer maa offentliggøres. Derfor kan det af Mindretallet stillede Ændringsforslag blive et tveægget Sværd.

Derimod kan jeg gaa med til det under Nr. 21 stillede Ændringsforslag, der ganske vist gaar en Mellemvej, det omfatter nemlig kun Fagblade. Disse Blade maa det antages, at Sundhedsstyrelsen lettere ser, lettere faar fat paa, hvorfor den hurtigere kan gribe ind, hvis der er noget forkasteligt blandt Avertissementerne. Der føjes dernæst til i Ændringsforslaget, at det er Sundhedsstyrelsen, der bestemmer, hvilke Blade og Tidsskrifter der i denne Forbindelse er at anse for Fagblade, saaledes at man ikke risikerer den Ulempe, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) pegede paa, at der kunde opstaa Fagblade og Avertissementsblade, der ikke havde nogen reel Basis.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) forespurgte mig dernæst om Forstaelsen af § 21 første Stykke. Han mente, at det var affattet forkert. Det er imidlertid ikke Til-fældet. Det er nemlig Meningen, at der skal vær eet ubetinget Forbud imod, at Apoteker bortforpagtes. Derimod kan Justitsministeriet give Samtykke til, at Apoteket overdrages paa anden Maade til andre, men